

CALRE

Conferentie van de Europese Regionale Wetgevende Assemblees Verklarende noot

De CALRE verenigt vierenzeventig voorzitters van de Europese Regionale Wetgevende Assemblees: de parlementen van de Spaanse autonome regio's, de Italiaanse regio's, de Duitse en Oostenrijkse deelstaten, de Portugese regio's: de Azoren en Madeira, Schotland en Noord-Ierland van het Verenigd Koninkrijk en de Belgische gewesten en gemeenschappen.

Na jaren van bilaterale en multilaterale ontmoetingen, werd het stichtingsverdrag van de CALRE ondertekend op 7 oktober 1997, in **Oviedo** (Spanje). Daarvóór werd al drie keer een inspanning geleverd om regionale parlementen een plaats en een rol toe te kennen binnen Europa:

1. Artikel 12.1 van de Verklaring van de Vergadering van de Regio's van Europa (Basel, 1996), dat contactmechanismen voorstelt tussen het Europees Parlement en de Regionale Parlementen, als instellingen die rechtstreeks de wil van de burger vertegenwoordigen.
2. De ideeën van Stuttgart, die ontwikkeld zijn in mei 1997, tijdens de internationale Conferentie, georganiseerd door het parlement van Baden-Württemberg, in samenwerking met het Europees Onderzoekscentrum over het federalisme van Tübingen, over de rol van de Regionale Parlementen van de Europese Unie, in het kader van de Europese politiek.
3. De verklaring werd ondertekend door Duitsland, Oostenrijk en België in oktober 1997 en verwees naar het subsidiariteitsbeginsel dat werd vastgesteld in het Verdrag van Maastricht. Voorheen was dit beginsel enkel van toepassing op de relatie tussen de Unie en de lidstaten. Met de nieuwe verklaring werd het beginsel uitgebreid naar de Länder en de Regio's. Er werd rekening gehouden met hun wetgevende macht, zoals ze die toegekend krijgen in de nationale Grondwet.

Tijdens de tweede Conferentie, die plaats vond in **Salzburg** (6-8 oktober 1998), werd verwezen naar de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel. De Verklaring voorzag in:

1. De mogelijkheid van de Regio's om rechtstreeks hun wetgevende macht te verdedigen voor de Rechtbank.
2. Het opstellen van een duidelijke lijst van de bevoegdheden van de Regio's, die zou moeten worden opgenomen in de Verdragen van de Europese Unie.
3. Een hechtere samenwerking tussen het Europese Parlement en de Regionale Parlementen, zonder de bevoegdheden van het Comité van de Regio's te beperken.

Tijdens haar derde zitting, op 17 en 18 mei 1999 in **Firenze**, spitse de CALRE haar aandacht toe op de volgende punten:

1. Het belang van de relaties tussen de Länder en de Regio's met wetgevende macht om het gevoel van Europees burgerschap uit te dragen. Om dit te realiseren, werd voorgesteld om alle regionale Parlementen te voorzien van een commissie voor Europese aangelegenheden. Daarnaast wou men ook een reeks informatie- en uitwisselingsinitiatieven opzetten.
2. De officiële erkenning van de relaties tussen de Regionale Wetgevende Assemblees en het Europese Parlement, en een verwijzing ernaar in de teksten van het Verdrag. Er werd toen ook om een wijziging gevraagd van het reglement van de Europese Unie opdat vertegenwoordigers van de CALRE deel zouden kunnen nemen aan de werkzaamheden van de Commissie voor Regionaal Beleid en andere Commissies die aangelegenheden met regionaal belang bestuderen.
3. De deelname van de deelstaatparlementen bij het goedkeuren van beslissingen over sociale en territoriale cohesie, en over de uitbreiding van de Unie.

Op 28 oktober 2000, in **Santiago de Compostela**, concretiseerde de CALRE haar activiteiten met betrekking tot het wijzigen van de Verdragen. De Conferentie woonde de zitting bij van de hoofdrolspelers van de verdragshervormingen. Ook aanwezig, om de Intergouvernementele Conferentie van het jaar 2000 op te luisteren, waren de persoonlijke vertegenwoordigers van de regeringsleiders van de lidstaten en de ambassadeurs van de permanente Vertegenwoordigingen voor de Europese Unie. Uiteindelijk nam de CALRE een resolutie aan over het Handvest van de Grondrechten.

De 5de Conferentie van de Europese Regionale Wetgevende Assemblees vond plaats in **Funchal** (Madeira), van 28 tot 30 oktober 2001. Naast de goedkeuring van een Reglement dat het vroegere, heel beperkte Reglement van de Conferentie van Firenze van 1999 moest vervangen, werd unaniem de "Verklaring van Madeira" goedgekeurd. Die verklaring benadrukte het belang van een correcte en evenwichtige toekenning van de bevoegdheden op Europees, nationaal en – in het kader van de toepassing van het Europese akkoord en de Intergouvernementele Conferentie van 2003 – op regionaal niveau.

De Conferentie nam ook een document van het Catalaanse Parlement aan over de relaties tussen de regionale parlementen en het Europese Parlement en werd op de hoogte gebracht van een rapport van de voorzitters van de Parlementen van de Vall d'Aosta en Noord-Ierland over de Regionale Parlementen in het internettijdperk. Ook een verklaring over terrorisme werd er aangenomen.

De 6de Conferentie van de Europese Regionale Wetgevende Assemblees vond plaats in **Brussel**, op 28 en 29 oktober 2002.

De Conferentie nam unaniem de zogeheten "Verklaring van Brussel" aan. Daarin benadrukten de voorzitters de noodzaak om de relaties van de CALRE met het Europese Parlement te versterken en met het Comité van de Regio's. Ze toonden zich ook bereid actief deel te nemen en een bijdrage te leveren aan de Europese Conventie.

De 7de Conferentie vond plaats in **Reggio Calabria**, op 27 en 28 oktober 2003. Toen werd o.a. de "Verklaring van Reggio Calabria" aangenomen. Daarin spraken de voorzitters van de Europese Regionale Wetgevende Assemblees zich uit over de werkzaamheden van de Europese Conventie. Er werd ook benadrukt dat er contacten moesten komen met de beurtrolvoorzitters van de Commissies gespecialiseerd in de communautaire aangelegenheden (COSAC) en betrekkingen met het Europees Parlement, het Comité van de Regio's en de Commissie. Bij de Verklaring voegde de CALRE - als bijlagen - een document over de strategieën van de Conferentie en haar werkschema, de slotverklaring van de vierde conferentie van de voorzitters van de parlementen van de hoofdstedelijke gewesten van de Europese Unie, die plaatsvond in Berlijn, van 23 tot 25 februari 2003, de verklaring van de voorzitters van de Wetgevende Assemblees van de Europese eilandregio's die lid zijn van de CALRE, die samenkwamen in Cagliari op 2 mei 2003 en ten slotte een document over het engagement van de regionale parlementen met betrekking tot de nieuwe informaticatechnologieën.

De 8ste plenaire zitting van de CALRE vond plaats op 25 en 26 oktober 2004, in **Milaan**. De vergadering behandelde het project van het Verdrag tot vaststelling van een Grondwet voor Europa en het subsidiariteitsbeginsel; de toepassing van de governance beginselen en samenwerking met de Europese Unie via de "Gestructureerde Territoriale Dialoog"; de Europese interparlementaire samenwerking en de COSAC; dialogen over de regionale vertegenwoordiging en democratie; federalisme, regionalisme en decentralisering en de wens om de samenwerking met de Europese en nationale instellingen te versterken. Dit alles werd opgenomen in de "Verklaring van Milaan", met als bijlagen: een specifieke verklaring over het nieuwe Grondwettelijke Verdrag en over het subsidiariteitsbeginsel, een andere verklaring over de bekrachtiging van het Grondwettelijke Verdrag en de steun aan het Europese gedachtegoed en, ten slotte, een laatste document over de euromediterrane interparlementaire samenwerking.

De 9de Conferentie vond plaats in Barcelona op 24 en 25 oktober 2005. Op deze Conferentie werd de "**Verklaring van Catalonië**" goedgekeurd waarin kwesties werden opgenomen zoals de communautaire erkenning van de regio's met wetgevende bevoegdheden en hun parlementen. Deze omvat ook het verzoek van de Europese Commissie en de rest van de instellingen om de nodige maatregelen te nemen om procedures in de praktijk te brengen die de deelname van de regionale parlementen met wetgevende bevoegdheden aan de controle van het subsidiariteitsbeginsel mogelijk moeten maken in het kader van de nieuwe realiteit van de uitbreiding van de Europese Unie en het nastreven van de Economische en Monetaire Unie. Verder wordt de nadruk gelegd op de versterking van het regionaliseringsproces en de decentralisatie door middel van de kennis van de diverse regionale ervaringen en samenwerkingacties.

Bij deze Verklaring wordt een bijlage gevoegd over de deelnemingsvoorstellen van de regionale parlementen in het controlesysteem voor de subsidiariteits- en evenredigheidsbeginselen.

In 2006 vond in Venetië de 10de Conferentie van de Wetgevende Europese Parlementen plaats. Tijdens deze ontmoeting werd de tiende verjaardag van de oprichting van de Conferentie gevierd en werd aandacht besteed aan de toepassing van het subsidiariteitsbeginsel, de nieuwe procedure die in werking werd gesteld door de Commissie en de resultaten van de proeven van het Raadplegingsnetwerk voor subsidiariteit die werden verricht door de Gemeentebesturen en de plaatselijke regeringen zonder wetgevende bevoegdheid. Verder wordt gewezen op de noodzakelijkheid om in een bijkomend protocol naast de Verdragen de constitutionele rol te erkennen van de Regio's met wetgevende bevoegdheid.

Andere overwegingen die in de **"Verklaring van Venetië"** werden vastgelegd, zijn de noodzaak tot interparlementaire samenwerking en het belang dat de Wetgevende Parlementen van de Europese Unie spelen in de informatieverstrekking aan de burgers over thema's zoals de uitbreiding en de dialoog met de nieuwe Lidstaten van de Unie. Deze Verklaring eindigt met de erkenning van het werk van de werkgroepen van de CALRE, het werk dat werd gerealiseerd met de Communautaire instellingen en begroet het ontstaan van de Groep der Regio's met Wetgevende bevoegdheid in het Comité der Regio's.

Op 22 en 23 oktober 2007 werd in Berlijn de 11ste Conferentie van de Voorzitters en de Voorzitters van de Regionale Wetgevende Parlementen van Europa gehouden. Op deze vergadering werd de **"Verklaring van Berlijn"** goedgekeurd waarin de algemene lijnen worden vastgelegd voor de activiteit van de CALRE in 2008.

Tijdens de vergadering van Berlijn werd grondig aandacht besteed aan het Europese Hervormingsverdrag, waarbij de nadruk werd gelegd op de vorderingen die door de regio's van Europa waren geboekt, hoewel men te kennen gaf dat het noodzakelijk is om de parlementaire samenwerking te versterken. De Voorzitters en Voorzitsters feliciteerden elkaar met de vorderingen die in de nieuwe tekst werden opgenomen, waarbij bepaalde criteria buiten beschouwing werden geladen die door de Commissie werden behandeld in de toepassing van dit beginsel. De reden tot bezorgdheid is het regionale beleid in het kader van de begrotingshervorming voorzien door de Commissie, gezien de toestand van de wetgevers van de begroting van de regio's van dezelfde regionale Parlementen.

Tot slot werden in de loop van deze vergadering verschillende aanvullende Verklaringen goedgekeurd: over de klimaatverandering, het Fiscale federalisme en een besluit voor de ondersteuning van een Charter inzake de Regionale Democratie.

Lijst van de Verklaringen van de CALRE:

1997- Verklaring van Oviedo- **Oprichting van de CALRE**

1998- Parlement (Landtag) van Saarland – **Verklaring van Salzburg**

1999- Regionale raad van Toscanië (Consiglio Regionale della Toscana) –
Verklaring van Firenze

2000- Parlement van Galicië – **Verklaring van Santiago de Compostela**

2001- Wetgevend Parlement van de Autonome Regio van Madeira

(Assembleia Legislativa da Região Autónoma da Madeira)

Verklaring van Madeira

2002- Waals Parlement – Verklaring van **Brussel**.

2003- Regionale raad van Toscanië (Consiglio Regionale della Toscana) –

Verklaring van de regio

Calabrië

2004- Regionale raad van Toscanië (Consiglio Regionale della Toscana) –

Verklaring van Milaan

2005- Parlement van Catalonië – **Verklaring van Barcelona**

2006- Regionale Raad van Toscanië (Consiglio Regionale della Toscana) –

Verklaring van Venetië

2007- Parlement (Landtag) van Baden-Württemberg – **Verklaring van**

Berlijn

2008- Eusko Legebiltzarra /Baskisch parlement – **Verklaring van Vitoria**